

Danmarks Provsteforening

Provst Jakob Hvidt, Assens

Fortræde for Folketingets Kirkeudvalg onsdag den 13. april 1994

Da forslaget til lov om menighedsråd var på trapperne, forlød det, at der var tale om mindre justeringer i forhold til den nu gældende lov. Det afstedkom, at flere – heriblandt jeg selv – foreslog, at man nu, efter i de senere år at have foretaget mindre ændringer af loven i hver menighedsrådsperiode, holdt en pause på nogle år og derefter forberedte en mere gennemgribende ajourføring, som så forhåbentlig kunne resultere i en menighedsrådslov for de næste mange år.

Da lovforslaget blev fremsat i januar, viste det sig alligevel, at der på flere punkter er tale om betydelige ændringer, dels i forhold til loven, som den er i dag, dels også i forhold til det udkast, der forinden havde været udsendt til høring. Disse forhold bestyrker for mig den opfattelse, at de tanker, der ligger bag lovforslaget, trænger til en grundig gennemarbejdelse, gerne i et udvalg, hvor de forskellige interessegrupper har lejlighed til at ytre sig uden det tidspres, man fornemmer gælder for det foreliggende forslag. Lad mig nævne nogle eksempler på spørgsmål, der fortjener en sådan uddybelse.

- § 1. Sognets eller kirkedistriktets anliggender styres af menighedsrådet. Det synes at være en noget omfattende og flot bestemmelse, der sikkert falder naturligt i andre lovgivningsmæssige sammenhænge, og i dag ved vi vel også, hvad meningen bag er, men kan en sådan paragraf ikke fyldes med nyt indhold på et senere tidspunkt, hvor forudforståelsen er en anden?
- § 7. Menighedsrådsløftet trænger til en fornyet overvejelse, bl.a. i lyset af den sidste tids forslag om en formålsparagraf for menighedsrådet.
- § 8. Hele præstens stilling i menighedsrådet bør også overvejes grundigt. I lovforslaget er der m.h.t. stemmeret sket ændringer i forhold til udkastet, samtidig med at ministeren

har tilkendegivet, at det sidste ord ikke er sagt i den sag. I lovforslaget kan præsten ikke længere vælges til formand. Uden at finde et sådant valg ideelt, er det problematisk – især i små sogne – at fratage rådet denne mulighed.

- § 22 og 23. Hele offentlighedsproblematikken bør gennemdrøftes nøje. Forslaget bærer – ikke mindst her – i alt for høj grad præg af at tage sigte på storbyforhold, hvor de små landsogne med menighedsråd og deres dagligdag glemmes eller ses som en blot formindsket kopi af storbyen eller forstaden.
 - § 33. Her tales om, at menighedsrådet kan beslutte at tillægge formanden honorar, såfremt denne er valgt medlem af menighedsrådet. I § 8 står der, at formanden *skal* være valgt medlem, så her synes logikken at mangle. Men de nærmere retningslinier er jo ikke til at læse ud af forslaget, og det er derfor vanskeligt at tage stilling til.
 - § 45 taler om tilsynet med menighedsrådenes økonomiske forvaltning. De sidste dage og uger har vist, at der i folkekirken ikke mindst på det økonomiske område trænges til en grundig debat – om menighedsrådets og provstiuvalgets kompetence, om mulig selvforvaltning osv., osv., som – med alle de bolde, der er i luften – gerne skal have en tilbundsgående behandling, der ikke blot tager sit udgangspunkt i den sidste udgave af Eleva2ren.
- Sammenfattende lægger dette lovforslag sammen med ikke mindst den gældende lov om folkekirken økonomi op til, at ét eller flere udvalg grundigt ser på de spørgsmål, som så at sige dagligt optager både menighedsråd og provstiuvalg, og som kalder på ændringer, der er helt anderledes tilbundsgående end nogle af de her foreslåede, som det er vanskeligt at øjne egentlige fremskridt ved.